

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Departament Obrony Narodowej

KON.410.002.01.2022

plk Anna Kania
Wojskowe Centrum Edukacji Obywatelskiej

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Zmiana wystąpienia w związku z Uchwałą Nr 146/2022 z dnia 24 listopada 2022 r.
Zespołu Orzekającego Komisji Rozstrzygającej w Najwyższej Izbie Kontroli,
w sprawie zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego

P/22/025 – Tworzenie w Siłach Zbrojnych wymagań dla pozyskiwanych z rynku produktów gotowych

I. Dane identyfikacyjne

Jednostka kontrolowana	Wojskowe Centrum Edukacji Obywatelskiej ¹ w Warszawie, ul. Nieświeska 54/56, 03-867 Warszawa.
Kierownik jednostki kontrolowanej	plk Anna Kania, od 3 lutego 2020 r., w tym w okresie 3 lutego 2020 r – 14 stycznia 2021 r. czasowo pełniąca obowiązki dyrektora, a od 18 stycznia 2021 r. – Dyrektor. W okresie objętym kontrolą funkcję kierownika jednostki poprzednio pełnili: <ul style="list-style-type: none">— Anna Plakwicz, 20 grudnia 2018 – 31.01.2020 r., z przerwą w okresie 29 marca 2019 r – 3 listopada 2019 r.;— plk Szczepan Głuszczyk, czasowo pełniący obowiązki, 29 marca 2019 r. – 3 listopada 2019 r.;— Artur Gałęcki 29 maja 2017 r. do 2 grudnia 2018 r.
Zakres przedmiotowy kontroli	<ol style="list-style-type: none">1. Ustalanie norm należności sprzętu i wyposażenia tabelarycznego oraz naliczeniowego.2. Zdolności do tworzenia wymagań materiałowo-eksploatacyjnych.3. Określenie wymagań eksploatacyjno-technicznych i materiałowych dla produktów gotowych.
Okres objęty kontrolą	Lata 2018-2021 z wykorzystaniem dowodów sporządzonych przed lub po tym okresie.
Podstawa prawna podjęcia kontroli	Art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli ² .
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Departament Obrony Narodowej
Kontroler/Kontrolerzy	<ol style="list-style-type: none">1. Małgorzata Romanowicz, główny specjalista kp, upoważnienie do kontroli nr KON/11/2022 z dnia 9 lutego 2022 r.2. Tomasz Lubański, doradca techniczny, upoważnienie do kontroli nr KON/12/2022 z dnia 9 lutego 2022 r. i nr KON/46/2022 z dnia 1 lipca 2022 r. (akta kontroli str. 1-4, 739-740)

¹ Dalej: WCEO.

² Dz. U. z 2022 r. poz. 623, dalej: ustawa o NIK.

II. Ocena ogólna³ kontrolowanej działalności

OCENA OGÓLNA

Najwyższa Izba Kontroli oceniła, że Wojskowe Centrum Edukacji Obywatelskiej, jako gestor sprzętu kulturalno-oświatowego, nie w pełni realizował zadania nałożone przez Ministra Obrony Narodowej na gestorów sprzętu wojskowego w badanym zakresie.

Uzasadnienie oceny ogólnej

Najwyższa Izba Kontroli negatywnie oceniła fakt, że Wojskowe Centrum Edukacji Obywatelskiej, jako gestor sprzętu kulturalno-oświatowego nie ustaliło, nie aktualizowało i nie wydawało okresowo norm należności sprzętu i wyposażenia naliczeniowego w zakresie swojej odpowiedzialności, za wyjątkiem norm dla Polskich Kontyngentów Wojskowych.

W ocenie NIK, zmiany organizacyjne, które zaszły od momentu wydania przez poprzedniego gestora sprzętu kulturalno-oświatowego norm należności w decyzji Nr 51/MON z 2010 r., a także wprowadzenie nowych grup sprzętu przyporządkowanych gestorowi oraz wprowadzenie do użytkowania nowych rodzajów sprzętów kulturalno-oświatowych, powinno być dla WCEO, jako gestora SpW, podstawą do podjęcia działań w celu aktualizacji lub opracowania nowych norm należności.

Najwyższa Izba kontroli pozytywnie oceniła działania WCEO zmierzające do określenia parametrów technicznych sprzętu k-o w sposób zapewniający przestrzeganie kryterium konkurencyjności, a także spełniających oczekiwania wojska poprzez cykliczne wydawanie *Wykazów obowiązujących standardów sprzętu kulturalno-oświatowego do stosowania w resorcie obrony narodowej*. W ocenie NIK tworzone przez WCEO standardy powinny jednak obejmować wszystkie grupy przyporządkowanego sprzętu, a także stanowić standard obowiązujący, a nie minimalny.

Najwyższa Izba Kontroli nie wnosi uwag w zakresie zdolności do tworzenia wymagań materiałowo-eksploatacyjnych przez pracowników WCEO.

³ Najwyższa Izba Kontroli formułuje ocenę ogólną jako ocenę pozytywną, ocenę negatywną albo ocenę w formie opisowej.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego oraz oceny cząstkowe⁴ kontrolowanej działalności

OBSZAR

1. Ustalanie Norm należności sprzętu i wyposażenia tabelarycznego oraz naliczeniowego

Opis stanu faktycznego

Wojskowe Centrum Edukacji Obywatelskiej zgodnie z decyzją Nr 1/Org./DG Ministra Obrony Narodowej z dnia 21 stycznia 2015 r. w sprawie zmian organizacyjnych w Ministerstwie Obrony Narodowej⁵ stało się następcą prawnym przeformowanego Departamentu Wychowania i Promocji Obronności, w zakresie funkcji gestora sprzętu i wyposażenia kulturalno-oświatowego⁶.

(akta kontroli str. 709-719)

Na mocy decyzji Nr 384/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 września 2015 r. w sprawie określenia funkcji gestorów i centralnych organów logistycznych sprzętu wojskowego w resorcie obrony narodowej⁷, WCEO zostało ustanowione gestorem dla grupy SpW⁸: Sprzęt, Materiały i Wyposażenie Kulturalno–Oświatowe. W pozycji XIV Załącznika do decyzji Nr 384/MON wyszczególniono 19 grup SpW, dla których WCEO było gestorem. W wyniku nowelizacji ww. decyzji zmieniał się również wykaz sprzętu i w efekcie, w ostatecznej wersji przedmiotowej regulacji w pozycji XV wyszczególniono 20 grup SpW, dla których WCEO było gestorem.

Zgodnie z decyzją Nr 384/MON, obowiązującą w całym kontrolowanym okresie, do zadań gestora SpW, na podstawie § 2 ust. 1 pkt 12 należało ustalanie i aktualizacja norm należności sprzętu i wyposażenia tabelarycznego oraz naliczeniowego⁹.

Innymi regulacjami nakładającymi na gestora SpW obowiązek opracowania, aktualizacji i okresowego wydawania norm należności sprzętu i wyposażenia tabelarycznego oraz norm należności sprzętu i wyposażenia naliczeniowego były: decyzja Nr 323/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 11 sierpnia 2015 r. w sprawie działalności kompetencyjnej i organizacyjno-etatowej w resorcie obrony narodowej¹⁰ (§ 33 ust. 1) oraz decyzja Nr 184/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 19 listopada 2019 r. w sprawie działalności kompetencyjnej i organizacyjno-etatowej dotyczącej jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej¹¹ (§ 31 ust. 1), która zastąpiła decyzję Nr 323/MON.

WCEO od momentu ustanowienia go w 2015 r. gestorem sprzętu k-o, do zakończenia czynności kontrolnych nie opracowało (nie ustaliło), nie zaktualizowało i nie wydało norm należności sprzętu i wyposażenia naliczeniowego (za wyjątkiem norm należności dotyczących Polskich Kontyngentów Wojskowych) /szerszy opis w sekcji: Stwierdzone nieprawidłowości/.

WCEO wydawało i okresowo aktualizowało wykazy należności naliczeniowego sprzętu, materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego na potrzeby polskich

⁴ Oceny cząstkowe to oceny działalności w poszczególnych obszarach badań kontrolnych. Ocena cząstkowa może być sformułowana jako ocena pozytywna, ocena negatywna albo ocena w formie opisowej.

⁵ Niepublikowana.

⁶ Dalej: sprzęt k-o.

⁷ Dz. Urz. MON poz. 275 ze zm. - dalej: decyzja Nr 384/MON (uchylona z dniem 1 stycznia 2022 r).

⁸ SpW – sprzęt wojskowy, obejmujący również sprzęt powszechnego użytku, wykorzystywany w resorcie obrony narodowej.

⁹ W przypadku sprzętu kulturalno-oświatowego tylko norm należności sprzętu i wyposażenia naliczeniowego.

¹⁰ Dz. Urz. MON poz. 245 ze zm. - dalej: decyzja Nr 323/MON.

¹¹ Dz. Urz. MON poz. 233 ze zm., w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2021 r. - dalej: decyzja Nr 184/MON.

kontyngentów wojskowych¹², które zatwierdzał każdorazowo Szef Zarządu Logistyki – P4, zgodnie z § 32 decyzji Nr 184/MON Ministra Obrony Narodowej.

Podstawą wydawania i aktualizacji wykazów dla PKW, na którą powoływało się WCEO, był pkt 11 Postanowień ogólnych – *Norm należności naliczeniowego sprzętu, materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego na czas wojny i pokoju* (sygn. Dep. Wych. 13/2010)¹³ oraz zadania gestora wynikające z decyzji Nr 384/MON.

Dla kontyngentów i jednostek wojskowych wydzielonych do realizacji zadań poza granicami kraju normy należności na sprzęt, materiały i wyposażenie kulturalno-oświatowe, na wniosek właściwego dowódcy opracowywał gestor w trybie doraźnym, stosownie do potrzeb wynikających z ich zadań i przeznaczenia operacyjnego, na podstawie zbiorczych i jednostkowych należności. WCEO, wydawało i aktualizowało wykazy należności naliczeniowego sprzętu, materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego, na podstawie pisemnych wniosków i rozkazów właściwych dowódców (m.in.: Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, Dowódcy Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych, komendantów/dowódców oddziałów gospodarczych). Wykazy należności sprzętu materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego dla polskich kontyngentów wojskowych (PKW) każdorazowo dostosowywano do specyfiki realizowanych zadań przez jednostkę.

W latach 2018 – 2020 r. w WCEO zostały opracowane i zaktualizowane wykazy należności dla Polskich Kontyngentów Wojskowych (PKW): wykaz należności PKW SOPHIA; PKW RUMUNIA; PKW UNIFIL LIBAN; PKW RSM AFGANISTAN; PKW IRINI; PKW TURCJA oraz dokonano aktualizacji wykazu należności PKW SOPHIA i PKW RSM AFGANISTAN. W 2021 roku w WCEO zostały opracowane: wykaz należności PKW ISLANDIA; PKW MORZE PÓLNOCNE oraz dokonano aktualizacji wykazu należności PKW ORLIK – 10; PKW LIBAN, IRINI; PKW ORLIK – 10, LIBAN, IRINI, TURCJA oraz wykazu należności PKW TURCJA.

(akta kontroli str. 228-248, akta kontroli niejawne str. 12-114)

Zdaniem Dyrektora jednostki kontrolowanej, ustanowienie Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej gestorem sprzętu, materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego w załączniku do decyzji Nr 384/MON nie powodowało konieczności ustalenia norm należności naliczeniowego sprzętu, materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego na czas wojny i pokoju, z uwagi na to, iż normy te zostały wprowadzone decyzją Nr 51/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 lutego 2010 r. w sprawie wprowadzenia do użytku „*Norm należności naliczeniowego sprzętu, materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego na czas wojny i pokoju*”¹⁴ i nie wymagały zmian w zakresie przydzielonego sprzętu.

(akta kontroli str. 226-234, 657-660, 669-675, 1209-1228)

Decyzja Nr 51/MON była wydana za czasu poprzedniego gestora sprzętu k-0 i dotyczyła sprzętu, materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego przyporządkowanego Departamentowi Wychowania i Promocji Obronności na podstawie załącznika do decyzji Nr 46/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia

¹² Dalej: PKW.

¹³ Punkt 11 Norm należności stanowi: „*Dla kontyngentów i jednostek wojskowych wydzielonych do realizacji zadań poza granicami kraju normy należności na sprzęt, materiały i wyposażenie kulturalno-oświatowe, na wniosek właściwego dowódcy, opracowuje gestor we współpracy z centralnym organem logistycznym, w trybie doraźnym, stosownie do potrzeb wynikających z ich zadań i przeznaczenia operacyjnego, na podstawie zbiorczych i jednostkowych norm należności*”.

¹⁴ Decyzja niepublikowana – dalej: decyzja Nr 51/MON.

27 stycznia 2007 r. w sprawie określenia funkcji gestorów i centralnych organów logistycznych uzbrojenia i sprzętu wojskowego w resorcie obrony narodowej¹⁵.

Wykaz sprzętu k-o w załączniku do decyzji Nr 46/MON różnił się od wykazu sprzętu k-o w załączniku do decyzji Nr 384/MON liczbą oraz rodzajem grup sprzętu. W decyzji Nr 384/MON zakres grup sprzętu i wyposażenia został poszerzony o wyposażenie estradowe i sceniczne, wyposażenie i akcesoria wystawowe do działalności artystycznej i promocyjnej oraz urządzenia multimedialne do działalności wychowawczej.

Zgodnie z Wytycznymi Szefa Zarządu Logistyki – P4 z dnia 25 lutego 2016 r. w sprawie trybu ustalania i aktualizacji norm należności sprzętu i wyposażenia tabelarycznego oraz naliczeniowego przez gestorów sprzętu wojskowego¹⁶ - pkt 1 ppkt 1): „normy należności opracowuje każdy gestor SpW dla grupy sprzętu wojskowego, za którą jest odpowiedzialny zgodnie z załącznikiem do decyzji Nr 384/MON (...)”.

Dla grup sprzętu, które na podstawie decyzji Nr 384/MON zostały dodatkowo, w stosunku do decyzji Nr 46/MON, przyporządkowane gestorowi sprzętu k-o, nie zostały określone normy należności, jednocześnie ww. grupy sprzętu nie występowały w normach należności ujętych w decyzji Nr 51/MON /szerszy opis w sekcji: Stwierdzone nieprawidłowości/.

(akta kontroli str. 741-829, 886-927)

„Normy należności naliczeniowego sprzętu, materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego na czas wojny i pokoju”, stanowiące załącznik do decyzji Nr 51/MON zawierały nazwy i numery sprzętu zgodnie ze *Znowelizowanym Indekssem Materiałowym Wojska Polskiego*¹⁷ (IM-WP/68). ZIM został wprowadzony do użytku w wojsku z dniem 1 września 1982 r. zarządzeniem Szefa Sztabu Generalnego WP nr PF4/Sztab z dnia 6 lutego 1982 r.

W czerwcu 2018 r. ZIM dla Działu Wychowawczego został uaktualniony przez Zarząd Logistyki P-4 Sztabu Generalnego WP. W uaktualnionym ZIM znalazło się 112 pozycji sprzętu kulturalno-oświatowego, które nie występowały w normach należności, stanowiących załącznik do decyzji Nr 51/MON.

(akta kontroli str. 928-964, 1210, 1318-1321)

Zgodnie z § 31 ust. 2 decyzji Nr 184/MON normy należności sprzętu i wyposażenia naliczeniowego uaktualnia się w sposób ciągły, stosownie do zachodzących potrzeb wynikających z wprowadzenia na wyposażenie nowych typów sprzętu wojskowego. Podobny zapis znajduje się w pkt 4 ppkt 1 Wytycznych Szefa Zarządu Logistyki – P4. Wprowadzenie na wyposażenie nowych sprzętów k-o również nie spowodowało uaktualnienia norm należności /szerszy opis w sekcji: Stwierdzone nieprawidłowości/.

Z regulacji zawartych w decyzjach Nr 184/MON i 384/MON wynika, że normy należności sprzętu i wyposażenia tabelarycznego oraz normy należności sprzętu i wyposażenia naliczeniowego opracowuje (ustala) gestor SpW.

Tymczasem z decyzji Nr 51/MON, na którą powołuje się WCEO, wynika, że przydzielone normy zbiorcze mogły być dodatkowo uzupełniane (powiększone) o wykaz jednostkowych norm należności. Wnioski o przydział (aktualizację) zbiorczych i jednostkowych norm należności sporządzał Dowódca oddziału gospodarczego, wojskowego oddziału gospodarczego (OG, WOG), w porozumieniu

¹⁵ Dz. Urz. MON Nr 3, poz. 36 ze zm. – dalej: decyzja Nr 46/MON.

¹⁶ Dalej: Wytyczne Szefa Zarządu Logistyki P-4, niepublikowane.

¹⁷ Dalej: ZIM.

z jednostką organizacyjną będącą na jego zaopatrzeniu, a zatwierdzał szef właściwego oddziału (wydziału) wychowawczego dla danego oddziału gospodarczego (OG, WOG) w dowództwie RSZ¹⁸, DOSZ¹⁹, IWsp SZ, DGW i KGŻW. Przydział (aktualizacja) zbiorczych i jednostkowych norm należności następował w tym przypadku bez zgody i wiedzy gestora SpW oraz bez wiedzy Zarządu Logistyki – P4, ponieważ normy te nie były przesyłane ani do WCEO, ani do Zarządu Logistyki – P4.

W okresie kontrolowanym obowiązywały trzy *Wykazy należności naliczeniowego sprzętu, materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego dla Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej*: z 7 marca 2017 r., 7 maja 2019 r. oraz z 17 listopada 2020 r., które zawierały odpowiednio: [1] 320 pozycji sprzętu (61 z normy zbiorczej z tabeli Nr 27 – Pozostałe jednostki oraz 259 z norm jednostkowych); [2] 358 (69 i 289); [3] 373 (101 i 272). Wszystkie te Wykazy sporządził Szef Oddziału Zabezpieczenia JW 3964, na którego zabezpieczeniu było WCEO, a zatwierdził je Szef Oddziału Wychowawczego Dowództwa Garnizonu Warszawa *Iszerszy opis stanu problematycznego znajduje się pod oceną cząstkową*.

(akta kontroli str. 965-1155)

W 2021 r. zostały podjęte przez WCEO działania mające na celu aktualizację decyzji Nr 51/MON, a uzgodniony dokument został wprowadzony decyzją Nr 193/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 28 grudnia 2021 r. *zmieniającą decyzję w sprawie wprowadzenia do użytku „Norm należności naliczeniowego sprzętu, materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego na czas wojny i pokoju”*²⁰. WCEO w trakcie procesu uzgodnień nie uzyskało akceptacji na dokonanie zmian związanych z aktualizacją struktur oraz nazw jednostek organizacyjnych, o których mowa w normach należności, w związku z tym zaplanowano podjęcie działań zmierzających do aktualizacji dokumentów normatywnych w 2022 r. W wyniku wprowadzenia decyzji Nr 193/MON dopiero od 1 stycznia 2022 r. sprzęt k-o został przyporządkowany WCEO */szerszy opis w sekcji: Stwierdzone nieprawidłowości/*.

W opracowanym projekcie decyzji²¹ *zmieniającej decyzję w sprawie wprowadzenia do użytku „Norm należności naliczeniowego sprzętu, materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego na czas wojny i pokoju”*, przesłanym do uzgodnień wewnętrznych, WCEO zaproponowało m.in. [1] zmianę przyporządkowania sprzętu k-o (WCEO, a nie DWiPO); [2] uchylenie wykazu grup sprzętu, do którego odnoszą się normy; [3] zastąpienie wyrazu „gestor” wyrazem „WCEO”; [4] w dziale II „Zbiorcze normy należności dla jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych” uchylenie pkt 6 „Inspektorat Wojskowej Służby Zdrowia” oraz pkt 25 „Wojskowy Zespół Wypoczynkowy, Wojskowy Dom Wypoczynkowy”, czyli jednostki zlikwidowane; [5] zmianę tytułów w dziale III i IV; [6] zmianę nazw jednostek.

W przedmiotowym projekcie nie zaproponowano uchylenia w pkt 22 - Naczelnej Prokuratury Wojskowej, Okręgowej Prokuratury Wojskowej i Garnizonowej Prokuratury Wojskowej, mimo iż jednostki te zostały zlikwidowane z dniem 4 kwietnia 2016 r. Ponadto nie zaproponowano zmiany formy załącznika do decyzji, tak aby był on zgodny ze wzorem „*Normy należności naliczeniowego sprzętu i wyposażenia ... (na czas wojny i pokoju)*” ustalonym w Wytycznych Szefa Zarządu Logistyki P-4. Nie zaproponowano również zmian załącznika dotyczącego norm należności poprzez

¹⁸ Dowództwo Rodzaju Sił Zbrojnych - struktura, która już nie występuje.

¹⁹ Dowództwo Operacyjne Sił Zbrojnych - struktura, która już nie występuje.

²⁰ Dz. Urz. MON poz. 276, dalej: decyzja Nr 193/MON.

²¹ Nr 1886/21 z dnia 12 listopada 2021 r.

ustalenie norm dla jednostek, które powstały oraz dla sprzętów k-o, które zostały wprowadzone po 2010 r.

NIK zauważa, że opublikowany w formie wydawnictwa wojskowego załącznik do decyzji Nr 51/MON zawiera część I – *Zbiornicze normy należności dla kierowniczych stanowisk i komórek organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej*, mimo iż część ta została uchylona z dniem 31 grudnia 2018 r. na podstawie niepublikowanej decyzji Nr 328/DA Ministra Obrony Narodowej z dnia 21 grudnia 2018 r. *zmieniającej niektóre decyzje dotyczące norm należności i gospodarki mieniem, w związku z wyłączeniem ich stosowania w urzędzie Ministra Obrony Narodowej*”.

(akta kontroli str. 251-255)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 12 decyzji Nr 384/MON do zadań gestora należała aktualizacja norm należności sprzętu i wyposażenia tabelarycznego oraz naliczeniowego, natomiast zgodnie z § 33 ust. 2 decyzji Nr 323/MON oraz § 31 ust. 2 decyzji Nr 184/MON, która zastąpiła ww. decyzję, normy należności sprzętu i wyposażenia tabelarycznego oraz naliczeniowego uaktualnia się w sposób ciągły, stosownie do zachodzących potrzeb wynikających z doskonalenia struktur organizacyjnych oraz wprowadzenia na wyposażenie nowych typów sprzętu wojskowego.

1. WCEO nie zaktualizowało norm należności sprzętu i wyposażenia naliczeniowego po zmianach struktur organizacyjnych w resorcie obrony narodowej (np. zmiana SKiD, utworzenie Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Dowództwa Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Dowództwa Wojsk Obrony Terytorialnej), w związku z tym nadal w załączniku do decyzji Nr 51/MON znajdują się: okręgi wojskowe, mimo iż zostały zlikwidowane z dniem 1 stycznia 2012 r.; Inspektorat Wojskowej Służby Zdrowia, mimo iż został zlikwidowany z dniem 1 kwietnia 2015 r.; Naczelna Prokuratura Wojskowa, Okręgowa Prokuratura Wojskowa i Garnizonowa Prokuratura Wojskowa, mimo iż jednostki te zostały zlikwidowane z dniem 4 kwietnia 2016 r. Ponadto załącznik do decyzji Nr 51/MON był niezgodny ze wzorem „*Normy należności naliczeniowego sprzętu i wyposażenia ... (na czas wojny i pokoju)*” ustalonym w Wytycznych Szefa Zarządu Logistyki P-4.

(akta kontroli str. 396-406)

Dyrektor WCEO wyjaśniła, że: „*ustanowienie norm należności służy między innymi do określenia na ich podstawie dla danej jednostki organizacyjnej, potrzeb, o których mowa w § 15 ust. 1 pkt 4 decyzji Nr 412/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 20 października 2014 r. Jeżeli możliwe jest ustalenie dla jednostki organizacyjnej całkowitej normy należności na podstawie norm należności, tzn., że normy spełniają swoją rolę i cel, ponieważ możliwe jest zidentyfikowanie potrzeb, o których mowa powyżej. Zatem formalna nazwa jednostki organizacyjnej, komórki wewnętrznej czy stanowiska służbowego ma znaczenie wtórne, ponieważ zasadniczym celem norm należności jest możliwość ustalenia na ich podstawie potrzeb dla jednostki organizacyjnej (np. nazwa Dowództwo Operacyjne Sił Zbrojnych, dla aktualnie obowiązującej nazwy Dowództwo Operacyjne Rodzajów Sił Zbrojnych).*

Zaznaczyć należy, że budowa zbiorczych norm należności pozwala na zidentyfikowanie poszczególnych stanowisk służbowych (dowódca, szef,

itp.) jak i pomieszczeń służbowych (kancelaria, świetlica, itp.), czy struktur (oddział, wydział itp.) i przyporządkowanie ich do występujących stanowisk i struktur w Siłach Zbrojnych RP. W związku z powyższym zmiany formalne związane z tworzeniem nowych struktur, czy też zmiana nazwy nie uniemożliwiają ustalania należności. Normy należności są zbudowane w ten sposób, że taki sam sprzęt przypisano równorzędnym stanowiskom, czy komórkom wewnętrznym. W związku z powyższym, jeżeli zmienia się formalnie nazwa jednostki organizacyjnej, komórki wewnętrznej, czy stanowiska służbowego można ustalić dla konkretnej komórki wewnętrznej, czy stanowiska służbowego, należność sprzętu.

W związku ze zróżnicowaniem struktur organizacyjnych oraz zadań, jednostki mogą naliczać dodatkowo normy jednostkowe, określając tym samym swoje potrzeby oraz sumując je w wykazie należności, który stanowi odwzorowanie całkowitej naliczeniowej normy należności dla danej jednostki organizacyjnej.

Dodatkowo należy zauważyć, że tabela 27 w dziale II („Pozostałe jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, niewskazane w oddzielnych zbiorczych normach należności w poz. 1-26”) umożliwia przyporządkowanie struktur organizacyjno-etatowych i określonych stanowisk służbowych powstałych po zmianach wprowadzanych w strukturach Sił Zbrojnych RP.”

(akta kontroli str. 669-675)

Najwyższa Izba Kontroli nie zgadza się z argumentacją WCEO. Zmiany struktur organizacyjnych, które zaszyły od wydania decyzji Nr 51/MON, były zmianami fundamentalnymi polegającymi na zmianie Systemu Kierowania i Dowodzenia Siłami Zbrojnymi RP, utworzeniu nowych rodzajów sił zbrojnych, przeprowadzeniu reformy zabezpieczenia logistycznego oraz likwidacji lub zmianie przyporządkowania szeregu jednostek wojskowych. Należy również podkreślić, że obowiązek ciągłej aktualizacji norm należności przez WCEO, jako gestora sprzętu, wynikał bezpośrednio § 33 ust. 2 decyzji Nr 323/MON oraz § 31 ust. 2 decyzji Nr 184/MON. WCEO nie zaktualizowało norm należności sprzętu i wyposażenia naliczeniowego mimo, iż wprowadzono 112 nowych pozycji sprzętu kulturalno-oświatowego, które nie występowały w normach należności, stanowiących załącznik do decyzji Nr 51/MON.

Dyrektor WCEO wyjaśniła, że: „ustanowienie Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej (WCEO) gestorem sprzętu, materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego w załączniku do decyzji Nr 384/MON nie powodowało konieczności ustalenia norm należności naliczeniowego sprzętu, materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego na czas wojny i pokoju (zwane dalej normami należności), z uwagi na to, iż normy te zostały wprowadzone decyzją Nr 51/MON i nie wymagały zmian w zakresie przydzielonego sprzętu. Wskazane normy należności są dokumentem obowiązującym.

Po ustanowieniu WCEO gestorem zmianie uległa tylko formalnie instytucja pełniąca funkcję gestora (z Departamentu Wychowania Promocji i Obronności (DWiPO) na WCEO, nie zmieniał się natomiast, jak wskazano powyżej, sprzęt przypisany gestorowi. Zakres grup sprzętu przyporządkowany gestorowi jest określany w decyzjach określających funkcje gestorów, z których z kolei wynika, jaki asortyment sprzętu ujmowany jest w normach należności. Zmiana gestora nie skutkuje automatycznie

koniecznością zmiany norm należności, które obowiązują do czasu ich zmiany lub wycofania.

Postanowienia § 33 ust. 1 decyzji Nr 323/MON jak i § 31 ust. 1 decyzji Nr 184/MON nakładają na gestorów obowiązek aktualizacji norm, jednak jest to przepis o charakterze ogólnym, co oznacza, iż czynności spoczywające na gestorze są wykonywane wówczas, gdy zachodzi taka potrzeba, a nie automatycznie.”

(akta kontroli str. 669-675)

Najwyższa Izba Kontroli nie zgadza się z argumentacją WCEO. Porównanie sprzętu k-o wykazanego w uaktualnionym ZIM oraz sprzętu k-o określonego w załączniku do decyzji Nr 51/MON wskazuje jednoznacznie, że zostało wprowadzonych do użytkowania 112 pozycji sprzętu k-o, który nie występowały w normach należności, a były pozyskiwane na potrzeby Sił Zbrojnych RP w ramach służby k-o.

(akta kontroli str. 1318-1321)

2. WCEO nie zaktualizowało norm należności sprzętu i wyposażenia naliczeniowego mimo, iż w decyzji Nr 384/MON zakres grup sprzętu i wyposażenia przyporządkowany gestorowi sprzętu k-o został poszerzony o wyposażenie estradowe i sceniczne, wyposażenie i akcesoria wystawowe do działalności artystycznej i promocyjnej oraz urządzenia multimedialne do działalności wychowawczej.

Dyrektor WCEO wyjaśniła, że: „zarówno decyzja Nr 46/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 27 stycznia 2007 r. oraz decyzja Nr 435/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 24 grudnia 2013 r. jak i decyzja Nr 384/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 września 2015 r. określały nazwy grup sprzętu przypisanego danemu gestorowi, a nie nazwy konkretnego sprzętu. Zmiany decyzji Nr 384/MON miały charakter porządkowy. Grupy sprzętu, miały swoje odzwierciedlenie w Wykazie jednostkowych norm należności naliczeniowego sprzętu materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego (...), stanowiącego część trzecią wydawnictwa Normy należności naliczeniowego sprzętu materiałów i wyposażenia kulturalno- oświatowego na czas wojny i pokoju (sygn. Dep. Wych. 13/2010) :

- *wyposażenie estradowo - sceniczne - zostało ujęte między innymi pod pozycjami: - lp. 11 - Regulatory magnetyczny oświetlenia scenicznego, lp. 18-25 Reflektory i podświetlacze sceniczne oraz automaty kurtynowe;*
- *wyposażenie i akcesoria wystawiennicze do działalności artystycznej i promocyjnej - zostało ujęte między innymi pod pozycjami lp. 58-64 obejmującymi Systemy prezentacyjno/ekspozycyjne;*
- *urządzenia multimedialne do działalności wychowawczej - zostały ujęte między innymi pod pozycjami lp. 65-67 obejmującymi Tablice interaktywne.”*

(akta kontroli str. 1227-1233)

Najwyższa Izba Kontroli nie zgadza się z argumentacją WCEO. Porównanie załączników do decyzji Nr 384/MON oraz decyzji wcześniej obowiązujących wskazuje jednoznacznie, że zakres grup sprzętu k-o został zwiększony o trzy grupy. Ponadto w uzasadnieniu decyzji Nr 143/WCEO Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 czerwca 2018 r. w sprawie wprowadzenia do użytku *"Instrukcji o gospodarce sprzętem, materiałami i wyposażeniem kulturalno-*

oświatowym w resorcie obrony narodowej”²², której autorem było WCEO, napisano: „Zgodnie z decyzją Nr 384/MON (...) gestorem sprzętu, materiałów i wyposażenia kulturalno - oświatowego zostało Wojskowe Centrum Edukacji Obywatelskiej, a zakres grup sprzętu i wyposażenia został poszerzony o wyposażenie estradowe i sceniczne, wyposażenie i akcesoria wystawowe do działalności artystycznej i promocyjnej oraz urządzenia multimedialne do działalności wychowawczej.” Nie można uzasadniać zmianę decyzji o gospodarce sprzętem k-o poszerzeniem zakresu grup sprzętu przyporządkowanego gestorowi i jednocześnie twierdzić, że nie trzeba było zmieniać decyzji w sprawie norm należności, ponieważ nie zmienił się zakres grup sprzętu przyporządkowanego gestorowi.

(akta kontroli str. 270-385)

3. WCEO nie podjęło (do listopada 2021 r.) działań w celu aktualizacji decyzji Nr 51/MON dotyczącej zmiany przyporządkowania sprzętu k-o gestorowi, w wyniku czego od 1 października 2015 r. do 1 stycznia 2022 r. mimo, iż gestorem sprzętu k-o było WCEO, zgodnie z decyzją Nr 51/MON sprzęt kulturalno-oświatowy wykazany w normach należności naliczeniowego sprzętu, materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego na czas wojny i pokoju był przyporządkowany DWiPO.

Dyrektor WCEO wyjaśniła, że: „gestor jest to funkcja powierzona przez Ministra Obrony Narodowej, a nie konkretna jednostka organizacyjna powołana do pełnienia funkcji gestora. Zatem istotą nie jest to, która jednostka organizacyjna pełni tę funkcję, a sam fakt wskazania obszaru, dla którego taka funkcja jest ustanawiana. Uznać można, że mniej istotne jest to, której jednostce organizacyjnej powierzono funkcję gestora, (a ta w ramach powierzonej funkcji przygotowała projekt przepisów wprowadzonych przez Ministra Obrony Narodowej), niż sam fakt wprowadzenia tych przepisów do obowiązywania w danym obszarze.

Przyporządkowanie sprzętu gestorowi następuje na mocy decyzji Ministra Obrony Narodowej w sprawie określenia funkcji gestorów, a nie w normach należności. Decyzje określające funkcje gestorów, przyporządkowują sprzęt danemu gestorowi, o czym mowa również w postanowieniach ogólnych norm należności. Decyzja Nr 46/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 27 stycznia 2007 r. była kilkakrotnie zmieniana, po czym zastąpiona kolejną decyzją w sprawie określenia funkcji gestorów. W kolejnych decyzjach przyporządkowywano sprzęt DWiPO, by finalnie w decyzji Nr 384/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 września 2015 r. przyporządkować go WCEO.”

(akta kontroli str. 669-675)

Najwyższa Izba Kontroli nie zgadza się z argumentacją WCEO. Przez ponad 6 lat obowiązywała decyzja, w której znajdował się zapis, że normy należności naliczeniowego sprzętu, materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego na czas wojny i pokoju określają ilość sprzętu, materiałów i wyposażenia k-o, przyporządkowanego Departamentowi Wychowania i Promocji Obronności jako gestorowi, mimo iż gestorem tego sprzętu było już WCEO. Powyższe zapisy były utrzymywane pomimo kilkakrotnej nowelizacji

²² Niepublikowana. Dalej decyzja Nr 143/WCEO.

decyzji Nr 384/MON i w tym zakresie jednostka kontrolowana nie występowała z wnioskiem o dokonanie zmiany²³.

Skutkiem stwierdzonej nieprawidłowości był m.in.: brak jednolitego stosowania norm należności przez Wojskowe Oddziały Gospodarcze, w szczególności w przypadku nowo powstałych jednostek organizacyjnych ron; brak występowania w normach należności ponad stu pozycji sprzętu i wyposażenia k-o, które były pozyskiwane na potrzeby SZ RP; niespójność grup asortymentowych występujących w normach należności oraz w złączniku nr 1 do decyzji Nr 384/MON.

OCENA CZĄSTKOWA

Najwyższa Izba Kontroli negatywnie ocenia działanie gestora w kontrolowanym obszarze.

WCEO nie zaktualizowało norm należności sprzętu i wyposażenia naliczeniowego mimo, iż wystąpiły przesłanki do takiej aktualizacji związane ze zmianą struktury organizacyjnej oraz wprowadzeniem na wyposażenie nowych typów sprzętu k-o, a także określeniem przez Szefa Zarządu Logistyki P-4 obowiązującego wzoru norm.

Bez względu na ocenę, NIK zauważa, że:

1. W resorcie obrony narodowej wprowadzono systemowe rozwiązanie polegające na określeniu funkcji gestorów SpW, którymi były komórki lub jednostki organizacyjne resortu obrony narodowej, a także komórki wewnętrzne, odpowiedzialne za określanie kierunków rozwoju SpW oraz organizację procesu wdrażania i ustalanie procesów eksploatacji (w tym wykorzystania bojowego) i wycofywania określonego rodzaju (grupy) SpW²⁴, realizujące zadania na rzecz wszystkich komórek i jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej.

Nałożenie na gestora SpW obowiązku ustalania i aktualizacji norm należności sprzętu i wyposażenia tabelarycznego oraz naliczeniowego²⁵, a na Szefa Zarządu Logistyki - P4 obowiązku zatwierdzania tych norm, miało służyć zapewnieniu systemowego rozwiązania, w którym to gestor SpW ustala normy należności sprzętu (za który jest odpowiedzialny) dla wszystkich komórek i jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej, a Szef Zarządu Logistyki - P4 (m.in. w ramach systemu kontroli zarządczej) realizujący zadania w ramach struktur Ministerstwa Obrony Narodowej, zatwierdzając je miał wiedzę i ewentualny wpływ na wielkość tych norm.

Przyjęcie obowiązującego w decyzji Nr 51/MON rozwiązania, w którym dowódcy oddziałów gospodarczych w porozumieniu z użytkownikami tworzyli normy, które były zatwierdzane przez szefa właściwego oddziału (wydziału) wychowawczego dla danego oddziału gospodarczego powodowało, że normy były tworzone i zatwierdzane poza wiedzą i zgodą WCEO, jako gestora sprzętu k-o, co było niezgodne z decyzjami Nr 384/MON i Nr 184/MON (Nr 323/MON) oraz Szefa Zarządu Logistyki – P4, odpowiedzialnego za zatwierdzanie norm, na podstawie decyzji Nr 184/MON (Nr 323/MON).

Realizacja postanowień decyzji Nr 51/MON powodowała zatem, że nie mogły być, w przedmiotowym zakresie, realizowane postanowienia decyzji Nr 384/MON oraz decyzji Nr 184/MON (wcześniej Nr 323/MON). W wyniku powyższego niemożliwe było właściwe realizowanie zadań w zakresie norm należności zarówno przez gestora, jak i Szefa Zarządu Logistyki - P-4. W tym

²³ Za wyjątkiem inicjatywy opisanej w 5 akapicie na 6 str.

²⁴ Jako SpW traktowany był również sprzęt powszechnego użytku, wykorzystywany w resorcie obrony narodowej.

²⁵ W przypadku sprzętu k-o tylko naliczeniowego.

przypadku występowała ewidentna niespójności regulacji wewnątrzresortowych.

Szef Zarządu Logistyki – P4 potwierdził w swoim stanowisku, w związku z pismem²⁶ skierowanym przez NIK w ramach przedmiotowej kontroli, że rozwiązanie stworzone przez gestora SpW w decyzji Nr 51/MON nie dawało możliwości opracowania przez WCEO norm należności sprzętu naliczeniowego w formie jednolitego dokumentu, który mógłby zostać zatwierdzony przez Szefa ZL-P4.

W opinii WCEO „stworzone przez gestora (jednostkę organizacyjną pełniącą funkcję gestora) normy są dokumentami wprowadzanymi przez Ministra Obrony Narodowej na podstawie decyzji i obowiązują w Siłach Zbrojnych RP do czasu ich zmiany przez Ministra Obrony Narodowej. Są one stosowane przez wszystkie jednostki organizacyjne, również te, które wskazano do pełnienia funkcji gestora (przy jego zmianie w stosownej decyzji) niezależnie od tego, kto (która jednostka organizacyjna) tworzy projekt normy, który zgodnie z decyzją Ministra Obrony Narodowej jest wprowadzony w życie”.

Najwyższa Izba Kontroli wskazuje, że decyzje Nr 184/MON i Nr 384/MON są decyzjami Ministra Obrony Narodowej, które obowiązywały, w całym kontrolowanym okresie. Jeżeli zatem postanowienia zawarte w decyzji Nr 51/MON nie pozwalały na realizację części zadań określonych w decyzjach Nr 184/MON i Nr 384/MON, to WCEO powinno niezwłocznie po objęciu funkcji gestora sprzętu, a następnie w okresie pełnienia tej funkcji podejmować działania mające na celu ujednoczenie przepisów wewnątrzresortowych.

2. Decyzja Nr 384/MON określała w załączniku zakres grup SpW przyporządkowany gestorowi, natomiast zgodnie z Wytycznymi Szefa Zarządu Logistyki P-4, gestor miał obowiązek opracowania normy należności dla grupy sprzętu wojskowego, za którą był odpowiedzialny zgodnie z załącznikiem do decyzji Nr 384/MON. Grupy sprzętu k-o, dla których opracowano normy należności, określono w decyzji Nr 51/MON. Jednocześnie w *Instrukcji o gospodarce sprzętem, materiałami i wyposażeniem kulturalno-oświatowym w resorcie obrony narodowej*²⁷ stanowiącej załącznik do decyzji Nr 143/WCEO wskazano grupy sprzętu, materiałów i wyposażenia k-o, do których odnoszą się postanowienia instrukcji w sprawie zasad prowadzenia gospodarki materiałowo-technicznej.

Grupy sprzętu k-o występowały w trzech decyzjach Ministra Obrony Narodowej, zatem należałoby oczekiwać, że będą to te same grupy, ponieważ normy należności powinny odnosić się do grup sprzętu przyporządkowanych gestorowi, jak również instrukcja o gospodarce sprzętem, materiałami i wyposażeniem kulturalno-oświatowym w resorcie obrony narodowej powinna regulować zasady odnoszące się do przydzielonych grup sprzętu.

Tymczasem w tych trzech decyzjach (Nr 384/MON, Nr 51/MON i Nr 143/WCEO) występowały łącznie 23 grupy sprzętu k-o, z których 8 było wykazanych we wszystkich decyzjach, 2 we wszystkich decyzjach, z tym, że nazwa grupy w decyzji Nr 384/MON obejmowała dodatkowe elementy w stosunku do dwóch pozostałych, 6 w decyzjach Nr 384/MON

²⁶ KON.410.002.01.2022/17.

²⁷ Dalej: Instrukcji.

i Nr 143/WCEO, 1 w decyzjach Nr 143/MON i Nr 51/MON, 4 tylko w decyzji Nr 384/MON, a 2 tylko w decyzji Nr 51/MON.

OBSZAR

2. Zdolności do tworzenia wymagań materiałowo-eksploatacyjnych.

Opis stanu faktycznego

Komórką wewnętrzną WCEO właściwą do realizacji zadań gestora w zakresie sprzętu, materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego był Wydział Normowania i Pozyskiwania Sprzętu²⁸. Do jego zadań należało m.in.: [1] prowadzenie zbiorczej bazy danych dotyczącej ilości i jakości sprzętu, materiałów oraz wyposażenia kulturalno-oświatowego znajdującego się na wyposażeniu Sił Zbrojnych RP i określanie perspektyw jego użytkowania; [2] wnioskowanie o nadanie grupom sprzętu i wyposażenia wprowadzonego na wyposażenie wojska numeru indeksu materiałowego lub jego aktualizacja oraz jego akceptowanie w systemie SI JIM; [3] aktualizacja i zgłaszanie nowych indeksów materiałowych do ZIM²⁹; [4] opracowanie zasad i norm zabezpieczenia logistycznego sprzętu i urządzeń (w tym norm eksploatacyjnych); [5] opracowywanie we współpracy z Dowództwem Operacyjnym Rodzajów Sił Zbrojnych lub właściwym oddziałem gospodarczym *Wykazu norm należności sprzętu, materiałów i wyposażenia kulturalno-oświatowego dla Polskich Kontyngentów Wojskowych*; [6] monitorowanie, analizowanie i przedstawianie dyrektorowi WCEO informacji o zagrożeniach w realizacji zadań wynikających z funkcji gestora i centralnego organu logistycznego.

(akta kontroli str. 26-129)

W Wydziale Normowania i Pozyskiwania Sprzętu zatrudnieni byli zarówno pracownicy cywilni, jak i żołnierze zawodowi. Wymagania formalne, jakie pracownik resortu obrony narodowej musiał spełnić, aby zostać zatrudnionym w Wojskowym Centrum Edukacji Obywatelskiej określał załącznik nr 1 (Tabela stanowisk, zaszeregowania i wymagań kwalifikacyjnych dla nierobotniczych stanowisk pracy) do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej z dnia 8 czerwca 1998 r.

Wymagane kwalifikacje dla poszczególnych stanowisk obejmowało: [1] starszy specjalista: wykształcenie wyższe i liczba lat pracy ogółem 3; [2] samodzielny referent: wykształcenie wyższe i liczba lat pracy ogółem 2 lub wykształcenie średnie i liczba lat pracy ogółem 4. Wśród wymagań na ww. stanowiskach nie było żadnych kryteriów dotyczących wiedzy lub doświadczenia związanego z tworzeniem wymagań eksploatacyjno-technicznych dla sprzętów k-o, ani tworzeniem norm należności naliczeniowego sprzętu k-o.

Obsada pracowników resortu obrony narodowej³⁰ w WNiPS od 01.01.2018 r. do 03.05.2020 r. składała się z 4 stanowisk tj.: 2 stanowisk starszych specjalistów i 2 stanowisk samodzielnych referentów;

Zgodnie z decyzją nr 62 Dyrektora Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej, z dniem 3 maja 2020 r. zostało zlikwidowane stanowisko samodzielnego referenta. Obsada pracowników ron w WNiPS od 04.05.2020 r. składał się z 3 stanowisk tj. 2 stanowiska starszych specjalistów i 1 stanowisko samodzielnego referenta.

²⁸ Dalej: WNiPS.

²⁹ W szczegółowym zakresie działania WCEO z 4 lutego 2021 r., z 13 maja 2019 r., z 1 października 2018 r. oraz z 27 września 2017 r. w rozdziale dotyczącym Wydziału Normowania i Pozyskiwania Sprzętu jest mowa o „Zintegrowanym Indeksie Materiałowym WP/68” – prawidłowa nazwa brzmi: Znowelizowany Indeks Materiałowy WP/68.

³⁰ Dalej: ron.

Czas zatrudnienia pracowników WNiPS kształtował się w sposób następujący: [1] starszy specjalista od 02.05.2011 r.; [2] starszy specjalista od 01.01.2013 r.; [3] samodzielny referent od 01.02.2013 r.

Minimalne wymagania, jakie żołnierz powinien spełniać przed wyznaczeniem na stanowisko służbowe określał art. 36 ustawy z 11 września 2003 r. o *służbie wojskowej żołnierzy zawodowych*³¹ tj. oficer zawodowy - posiadanie tytułu zawodowego magistra lub równorzędne, od stopnia etatowego majora - ukończenie studiów podyplomowych w uczelni wojskowej lub posiadanie stopnia naukowego doktora. Ponadto szczegóły wymagań kwalifikacyjnych określały Karty Opisu Stanowisk Służbowych. W Kartach Opisu Stanowisk Służbowych nie było żadnych wymagań dotyczących wiedzy lub doświadczenia związanego z tworzeniem wymagań eksploatacyjno-technicznych dla sprzętów k-o, ani tworzeniem norm należności naliczeniowego sprzętu k-o.

Obsada żołnierzy zawodowych w WNiPS od 01.01.2018 r. do 14.01.2021 r. składała się z 3 stanowisk tj.: szef wydziału, specjalista, młodszy specjalista.

Zgodnie z Wykazem zmian do etatu z dniem 15.01.2021 r. zostało skreślone stanowisko młodszego specjalisty. Obsada żołnierzy w WNiPS od 15.01.2021 r. składała się z 2 stanowisk tj.: szef wydziału i specjalista.

(akta kontroli str. 14-25, 554-563)

W kontrolowanym okresie do WCEO zostało przesłanych w 2018 r. – 27, w 2019 r. – 168, w 2020 r. – 189, a w 2021 r. – 239 danych uzupełniających, dotyczących SpW, na który określano standard k-o, z których WCEO uzgodniło odpowiednio: 27, 145, 187 i 235 danych uzupełniających³².

Najczęstszą przyczyną braku uzgodnienia były braki wymaganych dokumentów (np. nie przesłanie planu rzeczowo-finansowego) i braki formalne (np. brak podpisu uprawnionej osoby funkcyjnej).

Liczba danych uzupełniających oraz wymagań eksploatacyjno-technicznych, dotyczących SpW, na który nie określono standardu k-o wynosiła w: 2018 r. – 1428 (1414 uzgodnionych, 14 nieuzgodnionych); 2019 r. – 913 (848 uzgodnionych, 65 nieuzgodnionych); 2020 r. – 1162 (1082 uzgodnionych, 80 nieuzgodnionych); 2021 r. – 994 (927 uzgodnionych, 67 nieuzgodnionych).

Najczęstszą przyczyną braku uzgodnienia ww. dokumentów były braki wymaganych dokumentów (np. nie przesłanie planu rzeczowo-finansowego), braki formalne (np. brak podpisu uprawnionej osoby funkcyjnej), jak również niewystarczający opis techniczny sprzętu oraz błędne przyporządkowanie sprzętu w zakres sprzętu gestora.

W okresie objętym kontrolą do WCEO wpłynęło 5125 wymagań eksploatacyjno-technicznych³³ oraz DU. Czynności związane z uzgadnianiem WET i DU wykonywały dwie osoby, a w przypadku przesłania większej liczby WET i DU w tym samym czasie dodatkowo jedna osoba. Każda z osób zajmująca się uzgadnianiem WET i DU wykonywała również inne zadania ujęte w zakresach obowiązków.

Zakres weryfikacji WET i DU określony został w § 14 ust. 3 Instrukcji stanowiącej załącznik do decyzji Nr 143/WCEO i obejmował m.in. poprawność przyporządkowania opisywanego sprzętu w zakres sprzętu gestora, weryfikacja formalna takich elementów jak: aktualność wzoru dokumentu WET i DU, zamieszczenie podpisu uprawnionej osoby funkcyjnej, załączenie planu rzeczowo-

³¹ Dz. U. z 2014 r. poz. 1414 ze zm. – uchylona z dniem 23 kwietnia 2022 r.

³² Dalej: DU.

³³ Dalej: WET.

finansowego, weryfikacja parametrów technicznych opisujących sprzęt i zapewniających uczciwą konkurencję.

Oczywiste pomyłki lub drobne błędy dające się poprawić poprzez analizę przesłanej dokumentacji (np. błąd w numerach indeksów, zamiana danych między wierszami we wzorze dokumentów, błędy w jednostkach miary, itp.), były korygowane przy współdziałaniu opracowującej dokumenty jednostki organizacyjnej poprzez naniesienie zmian na przesłanych WET i DU. Błędy zasadnicze (np. przesłanie wymagań na sprzęt nie przyporządkowany WCEO, jako gestorowi, brak podpisu uprawnionej osoby funkcyjnej, niewystarczający opis techniczny sprzętu lub brak załączonego planu rzeczowo-finansowego, itp.) powodowały niezgodnienie WET i DU.

O ewentualnym, ponownym przesłaniu WET i DU decydowała jednostka organizacyjna je opracowująca. W przypadku ponownie opracowanych i przesłanych dokumentów podlegały one takiej samej weryfikacji jak opisano powyżej.

W czynnościach związanych z uzgodnieniem WET i DU uczestniczyły dwie osoby - starszy specjalista³⁴, jako osoba odpowiedzialna oraz dodatkowo jeden pracownik wspierający, a w przypadku przesłania do uzgodnień większej ilości ww. dokumentów, w tym samym czasie, dodatkowo jeszcze jedna osoba.

Według informacji Dyrektora WCEO³⁵ pracownicy w odniesieniu do uśrednionego czasu pracy w wymiarze rocznym poświęcali temu zagadnieniu około 30% czasu, natomiast mając na uwadze starszego specjalistę³⁶, dla którego głównym zadaniem było uzgadnianie WET i DU było to około 50% czasu pracy na zajmowanym stanowisku.

Pracownik tworzący standardy, w odniesieniu do uśrednionego czasu pracy w wymiarze rocznym poświęcał temu zagadnieniu około 15% czasu pracy.

(akta kontroli str. 1159-1165, 1305-1311)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości

OCENA CZĄSTKOWA

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia działanie gestora w kontrolowanym obszarze.

OBSZAR

3. Określanie wymagań eksploatacyjno-technicznych i materiałowych dla produktów gotowych.

Opis stanu
faktycznego

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 6) decyzji Nr 384/MON do obowiązków gestora SpW należało określanie wymagań eksploatacyjno-technicznych dla SpW wprowadzanego do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz sprzętu powszechnego użytku planowanego do pozyskania dla Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w trybie zakupu, poprzez opracowywanie danych uzupełniających do przygotowania i przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówień.

Uszczegółowienie tego obowiązku zostało określone w § 14 ust. 1 Instrukcji stanowiącej załącznik do decyzji Nr 143/WCEO, gdzie wskazano, że w celu właściwego opracowania dokumentacji eksploatacyjno-technicznej, niezbędnej do określenia przedmiotu zamówienia, gestor określał, w odrębnym trybie, wstępne założenia i ogólne wymagania eksploatacyjno-techniczne dla wszystkich grup i rodzajów sprzętu, materiałów i wyposażenia, pozostającego w jego przyporządkowaniu, poprzez opracowywanie wykazu obowiązujących standardów

³⁴ NIS: 010001900020.

³⁵ Pismo Nr 1159/22 z 1 sierpnia 2022 r.

³⁶ NIS: 010001900020.

sprzętu k-o do stosowania w resorcie obrony narodowej.

Jednocześnie w § 14 ust. 2 Instrukcji stanowiącej załącznik do decyzji Nr 143/WCEO nałożono obowiązek opracowania propozycji wymagań dla sprzętu kulturalno-oświatowego planowanego do zakupu na inne komórki i jednostki organizacyjne resortu obrony narodowej³⁷, które nie miały kompetencji, ani zasobów do tworzenia ww. dokumentów */szerszy opis stanu problematycznego znajduje się pod oceną cząstkową/*.

Sprzęt k-o jest sprzętem powszechnego użytku, określonym w załączniku do decyzji Nr 384/MON, pozyskiwanym z rynku, jako produkt gotowy. Sposób wykorzystania w resorcie obrony narodowej sprzętu k-o był tożsamy ze sposobem jego wykorzystania w warunkach codziennego użytkowania poza strukturami wojska i z tego względu nie było konieczności precyzowania dla niego dodatkowych specjalnych wymagań.

Parametry techniczne opracowane na potrzeby standardów określały minimalne wymagania wskazane w nich sprzętu. Dane techniczne w nich zawarte stanowiły uśrednione parametry dla wskazanego w standardach sprzętu (uśrednione w oparciu o dane techniczne powszechnie dostępnego sprzętu). Tworzenie danego standardu polegało na analizie parametrów technicznych produktów gotowych dostępnych na rynku, oraz mając na uwadze zapewnienie konkurencyjności między innymi poprzez niewskazywanie konkretnego producenta, znaków patentowych, nazw handlowych konkretnych marek i modeli sprzętu. Parametry analizowanego sprzętu na potrzeby opracowania standardów były uśredniane w oparciu o parametry techniczne wielu producentów oferujących ten sam rodzaj asortymentu – w odniesieniu do opisywanego standardu.

Zmiany wprowadzane do standardów wynikały także z analizy bieżących uregulowań prawnych w zakresie ujętego w nich sprzętu, odnoszących się do zamieszczonych w nich parametrów technicznych np. wprowadzenie standardu dla telewizorów z kodowaniem DVB-T2/HEVC/H265, czy zmiana w zakresie wskazywania klasy efektywności energetycznej.

(akta kontroli str. 1193-1197)

W ramach grup sprzętu przyporządkowanych Wojskowemu Centrum Edukacji Obywatelskiej jako gestorowi, wyszczególnionych w załączniku do decyzji Nr 384/MON (według danych w Zintegrowanym Wieloszczeblowym Systemie Informatycznym Resortu Obrony Narodowej³⁸), na koniec 2021 r., w zasobach resortu obrony narodowej znajdowało się 70 327 pozycji sprzętu oraz łącznie 216 678 sztuk sprzętu kulturalno-oświatowego.

W okresie objętym kontrolą WCEO opracowało *Wykazy obowiązujących standardów sprzętu kulturalno-oświatowego do stosowania w resorcie obrony narodowej* na lata: 2018 i 2019 r.; 2020 r.; 2021 r.; oraz opracowane w 2021 r. i wprowadzone do użytku wewnętrznego od 1 stycznia 2022 r.

Liczba pozycji sprzętu k-o, dla których określono standardy zwiększała się w kolejnych edycjach i obejmowała na lata 2018-2019 – 27 pozycji, na rok 2020 – 29, na rok 2021 – 39, a na rok 2022 - 42. Sprzęt opisany w standardach, pogrupowany był zgodnie z rodzajem asortymentu, odzwierciedlał podstawowe grupy sprzętu k-o

³⁷ Inspektorat Wsparcia Sił Zbrojnych, Dowództwo Garnizonu Warszawa, a także inne komórki i jednostki organizacyjne resortu obrony narodowej oraz oddziały gospodarcze i RBLog, jako właściwe terytorialnie komórki lub jednostki organizacyjne zabezpieczenia logistycznego do planowania i realizacji dostaw sprzętu, materiałów i wyposażenia powszechnego użytku - § 14 ust. 2 Instrukcji stanowiącej załącznik do decyzji Nr 143/WCEO.

³⁸ Dalej: ZWSI RON.

przyporządkowane gestorowi, przy czym np. na 2021 r. z 39 pozycji – 9 dotyczyło telewizorów, 5 aparatów fotograficznych, po 3 – projektorów multimedialnych, obiektywów, ekranów projekcyjnych, kolumn i wzmacniaczy elektroakustycznych, po 2 – wież, mikrofonów, namiotów do działalności kulturalnej i statków powietrznych, zatem standardy nie obejmowały wszystkich grup i rodzajów sprzętu, materiałów i wyposażenia, pozostającego w przyporządkowaniu WCEO /szerszy opis w sekcji: *Stwierdzone nieprawidłowości*.

(akta kontroli str. 407-524)

Z zapisów zawartych w Postanowieniach ogólnych *Wykazów obowiązujących standardów sprzętu k-o do stosowania w resorcie obrony narodowej* w okresie objętym kontrolą wynikało, że komórki organizacyjne resortu obrony narodowej: (...) „*opracowują dane uzupełniające oraz w przypadku braku obowiązującego standardu sprzętu k-o, wymagania eksploatacyjno-techniczne na każdy rodzaj sprzętu, materiałów i wyposażenia k-o będącego przedmiotem zamówienia (...)*”.

Przedmiotowe standardy sprzętu k-o określały dane techniczne i parametry sprzętu k-o. Zgodnie z decyzją Nr 143/WCEO niedopuszczalnym było uszczegółowienie standardów i opracowywanie wymagań eksploatacyjno-technicznych w sposób wskazujący nazwy marek i modeli producentów oraz nazewnictwa objętego prawem patentowym. Wytyczne Dyrektora WCEO w zakresie prowadzenia gospodarki sprzętem, materiałami i wyposażeniem kulturalno-oświatowym w resorcie obrony narodowej z dnia 29 grudnia 2021 r. wprowadzone zostały w celu zapewnienia właściwej realizacji przedsięwzięć z zakresu prowadzenia gospodarki sprzętem, materiałami i wyposażeniem kulturalno-oświatowym. Wytyczne miały zapewnić m.in. przestrzeganie kryterium konkurencyjności poprzez zakaz umieszczania w wymaganiach eksploatacyjno-technicznych nazw marek i modeli producentów oraz zakaz stosowania nazewnictwa objętego prawem patentowym oraz opisywania wymagań w sposób wskazujący na konkretnego producenta. Zasadę konkurencyjności gwarantowały również zapisy zawarte w Instrukcji o gospodarce sprzętem, materiałami i wyposażeniem kulturalno-oświatowym w resorcie obrony narodowej wprowadzonej decyzją Nr 143/WCEO.

(akta kontroli str. 256-552)

WCEO, poza standardami opracowało WET i DU w 2018 r. na urządzenie rozgłoszeniowe na samochodzie – BARYTON, w 2019 r. opracowano WET i DU na przenośne urządzenie nagłaśniające, a w 2020 r. na sprzęt poligraficzny.

(akta kontroli str. 536-548, 1161, 1166-1181)

W okresie objętym kontrolą wydatki poniesione na zakup sprzętu k-o przez 68 dysponentów³⁹ wyniosły 53 731 421 zł (w latach 2018-2021 odpowiednio: 22 872 093 zł; 10 461 755 zł; 10 538 082 zł; 9 859 491 zł).

(akta kontroli str. 733-736, 830-883)

W kontrolowanym okresie WCEO uzgodniło dane uzupełniające na zakup 2654 sprzętów, dla których określono standardy: [1] 1081 radioodtwarzaczy; [2] 625 telewizorów; [3] 462 wieże; [4] 117 aparatów fotograficznych; [5] 91 kolumn; [6] 83 mikrofony; [7] 53 obiektywy fotograficzne; [8] 50 odbiorników radiowych;

³⁹ 57 dysponentów trzeciego stopnia podległych Szefowi Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych, jako dysponentowi środków budżetu państwa drugiego stopnia; 6 dysponentów trzeciego stopnia podległych Dowódcy Garnizonu Warszawa, jako dysponentowi środków budżetu państwa drugiego stopnia; 5 dysponentów trzeciego stopnia podległych Ministrowi Obrony Narodowej, jako dysponentowi części budżetowej: Oddział Zabezpieczenia Żandarmerii Wojskowej, JW. 4101, JW. 2305, JW. 4026, JW. 4724.

[9] 32 namioty do działalności wychowawczej; [10] 31 projektorów multimedialnych, [11] 17 ekranów projekcyjnych; [12] 8 wzmacniaczy; [13] 4 drony.

(akta kontroli str. 1204-1208)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następującą nieprawidłowość:

Nieprawidłowa realizacja zadań określonych w § 14 ust. 1 Instrukcji stanowiącej załącznik do decyzji Nr 143/WCEO, polegająca na braku opracowania wstępnych założeń i ogólnych wymagań eksploatacyjno-technicznych dla wszystkich grup i rodzajów sprzętu, materiałów i wyposażenia, pozostającego w przyporządkowaniu WCEO.

W załączniku do decyzji Nr 384/MON wskazano 20 grup sprzętu k-o przyporządkowanych WCEO, natomiast w § 4 ust. 1 Instrukcji stanowiącej załącznik do decyzji Nr 143/WCEO wskazano 17 grup sprzętu k-o, do których odnosi się instrukcja prowadzenia gospodarki materiałowo-technicznej. Tymczasem w standardach opracowanych przez WCEO określono wymagania eksploatacyjno-techniczne tylko dla części grup i rodzajów sprzętu, głównie z grupy *sprzęt radiowo-telewizyjny oraz technik wideo* oraz z grupy *sprzęt kinowy, projekcyjny i fotograficzny*.

Dyrektor WCEO wyjaśniła, że: *„przyporządkowanie sprzętu gestorowi nie oznacza konieczności automatycznego opracowania wymagań, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 6 decyzji Nr 384/MON na każdą pozycję sprzętu, dla którego został ustanowiony gestor, ponieważ pozyskanie sprzętu może nastąpić dopiero po zrealizowaniu procesu planowania rzeczowego zakończonego opracowaniem planu rzeczowego przez określone jednostki organizacyjne, w którym znajdują się przydzielone środki finansowe na sprzęt. Dokument ten stanowi podstawę do przeprowadzenia procedur zamówień, zatem umieszczenie w planie rzeczowym konkretnego sprzętu, powoduje konieczność określenia wymagań dla niego.*

Zgodnie z § 14 decyzji Nr 143/WCEO realizacja tych planów wymaga opracowania danych uzupełniających ze wskazaniem nazwy obowiązującego standardu sprzętu k-o, a w przypadku jego braku, opracowania danych uzupełniających wraz z wymaganiami eksploatacyjno-technicznymi przez jednostki organizacyjne wskazane w § 14 pkt 2 decyzji Nr 143/WCEO.”

(akta kontroli str. 1159-1160)

W kolejnym piśmie Dyrektor WCEO wyjaśniła, że: *„co do zasady nie opracowuje się wymagań dla sprzętu nie planowanego do zakupu. Standardy sprzętu k-o zostały opracowane dla pewnych grup sprzętu, dla którego określono parametry minimalne. Nie służą one jednak jako podstawa do określania potrzeb ilościowych w procesie planowania rzeczowego*”.

(akta kontroli str. 1306-1307)

Najwyższa Izba Kontroli nie zgadza się z argumentacją WCEO. Określenie standardu sprzętu k-o poprzez wskazanie parametrów technicznych jest czynnością niezależną od planu zakupów. Wydając kolejne wersje *Wykazów obowiązujących standardów sprzętu kulturalno-oświatowego do stosowania w resorcie obrony narodowej*, WCEO nie odnosi się do planowanych zakupów, tylko określa parametry sprzętu. W przypadku, gdy dany sprzęt będzie planowany do zakupu, a następnie kupowany przez powołane do tego jednostki, będzie można skorzystać ze standardu.

OCENA CZĄSTKOWA

Najwyższa Izba kontroli pozytywnie ocenia działania WCEO zmierzające do określenia parametrów technicznych sprzętu k-o w sposób zapewniający

przestrzeganie kryterium konkurencyjności, a także spełniających oczekiwania wojska. W ocenie NIK tworzone przez WCEO standardy powinny jednak obejmować wszystkie grupy przyporządkowanego sprzętu, a także stanowić standard obowiązujący, a nie minimalny.

Bez względu na ocenę, NIK zauważa, że:

1. W latach 2018-2021 sporządzanie wymagań eksploatacyjno-technicznych dla sprzętu i wyposażenia k-o regulowały dwie decyzje, tj. Nr 384/MON oraz Nr 143/WCEO. Decyzje te były sprzeczne w zakresie instytucji odpowiedzialnych za opracowanie wymagań. Decyzja Nr 384/MON w § 2 ust. 1 pkt 6 nałożyła na gestora obowiązek określania wymagań eksploatacyjno-technicznych dla SpW wprowadzanego do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz sprzętu powszechnego użytku planowanego do pozyskania dla Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w trybie zakupu, poprzez opracowywanie danych uzupełniających do przygotowania i przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówień. Natomiast decyzja Nr 143/WCEO nałożyła w § 14 ust. 2 Instrukcji stanowiącej załącznik do decyzji, obowiązek opracowania propozycji wymagań dla sprzętu kulturalno-oświatowego planowanego do zakupu na inne komórki i jednostki organizacyjne resortu obrony narodowej. Decyzja Nr 384/MON nie regulowała kwestii delegowania przez gestora obowiązku sporządzania WET na inne komórki i jednostki organizacyjne resortu obrony narodowej, jednakże ustalenia dokonane w 26 WOG oraz w OZ DGW, wskazywały, że oddziały gospodarcze nie mają w szczegółowym zakresie działań zadań obejmujących tworzenia WET i DU, co potwierdził również Szef Zarządu Logistyki – P4. Ponadto nie mają kompetencji, ani zasobów do tworzenia ww. dokumentów.
2. Przyjęte w decyzji Nr 143/WCEO rozwiązanie polegające na tym, że WCEO opracowuje/aktualizuje wykaz obowiązujących standardów sprzętu k-o do stosowania w resorcie obrony narodowej, które są wykorzystywane zamiennie z WET, powinno powodować, że dla sprzętów, dla których opracowano standardy, jednostki resortu obrony narodowej dokonujące jego zakupów, powinny opracowywać wyłącznie dane uzupełniające. Wymagania eksploatacyjno-techniczne powinny być opracowywane tylko w przypadku braku obowiązującego standardu sprzętu k-o. Z drugiej strony w § 14 ust. 1 Instrukcji stanowiącej załącznik do decyzji Nr 143/WCEO zapisano, że standardy opracowane przez WCEO stanowią jedynie wstępne założenia i ogólne wymagania eksploatacyjno-techniczne. W praktyce funkcjonowała więc zasada, że nawet w przypadku określenia parametrów technicznych dla danego sprzętu k-o w standardach, jednostka dokonująca zakupu, a de facto przyszły użytkownik, na którego rzecz był dokonywany zakup, mogła do opisu przedmiotu zamówienia dopisywać dodatkowe, ponadstandardowe parametry. Powodowało to zakup sprzętu o wiele droższego i zupełnie innej klasy. Przykład taki stwierdzono m.in. w 26 WOG, gdzie kolumny głośnikowe oszacowane na podstawie obowiązujących standardów kosztowały ok. 1000 zł (było dostępnych na rynku wiele produktów pochodzących od wielu producentów, spełniających wszystkie parametry określone w standardzie dla kolumny w cenie ok. tysiąca złotych), natomiast dodanie przez użytkownika, a następnie przez zamawiającego dodatkowych parametrów do WET i DU (uzgodnionych przez WCEO) spowodowało, że wszyscy oferenci zaproponowali ten sam rodzaj kolumny, tego samego producenta, zgodny z pierwotnie złożonym zapotrzebowaniem, w którym był wskazany z nazwy dokładnie ten sam produkt, za cenę 3000 zł, czyli trzykrotnie wyższą niż

średnie ceny dostępnych na rynku produktów spełniających standardy. Mamy zatem do czynienia z sytuacją, w której *obowiązujące standardy sprzętu k-o do stosowania w resorcie obrony narodowej* wcale nie były obowiązujące, ponieważ zgodnie z zapisem w postanowieniach ogólnych Standardów, opis przedmiotu zamówienia mógł *„uszczegółowić lub doprecyzować nieujęte w standardach parametry techniczne”*.

IV. Uwagi i wnioski

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy o NIK, przedstawia następujące wnioski:

Wnioski

1. Uaktualnienie norm należności sprzętu k-o ze szczególnym uwzględnieniem obowiązujących struktur organizacyjnych ron oraz występującego na wyposażeniu SZ RP sprzętu i wyposażenia służby k-o.
2. Podjęcie niezbędnych działań mających na celu ujednoczenie uregulowań w zakresie organu odpowiedzialnego za sporządzanie wymagań eksploatacyjno-technicznych dla sprzętu kulturalno-oświatowego.
3. Podjęcie działań mających na celu uzupełnienie standardów sprzętu k-o o sprzęt i wyposażenie, które nie zostało ujęte w obowiązujących standardach.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla Pani Dyrektor, drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK, Pani Dyrektor przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Departamentu Obrony Narodowej Najwyższej Izby Kontroli. Prawo zgłaszania zastrzeżeń, zgodnie z art. 61b ust. 2 ustawy o NIK, nie przysługuje do wystąpienia pokontrolnego zmienionego zgodnie z treścią uchwały w sprawie zastrzeżeń.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK należy poinformować Najwyższą Izbę Kontroli, w terminie 21 od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Warszawa, 31 sierpnia 2022 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Departament Obrony Narodowej
p.o. Dyrektor
Janusz Klimek

.....
podpis